ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. června 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ing. Danielly Sarah Sotolářové, Ph.D. a přísedících JUDr. Květoslavy Ondrůjové, CSc a Jana Petra,

takto:

obžalovaný [Jméno a Příjmení 1]

nar. xxx, občan xxx, bytem xxx, xxx xxx, Slovenská republika,

obžalovaný [Jméno a Příjmení 2]

nar. xxx, občan xxx, bytem xxx/xxx, xxx xxx, Slovenská republika,

jsou vinni, že

I.a)

[Jméno a Příjmení 1] a samostatně stíhaní [Osoba 1], [Osoba 2], [Osoba 3], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 1/2024 a samostatně stíhaný [Osoba 4] jehož vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jehož řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 7/2025. ve zdaňovacím období **leden 2016** představali existenci zdanitelného plnění přijatého společností **[Společnost 1]** od spol. **[Společnost 2],** IČ:xxx, se sídlem xxx xxx,

xxx/xxx (dále jen „[Společnost 2] “), a to s **DPH ve výši celkem 1.512.000 Kč**, a to zahrnutím níže uvedených faktur do účetnictví takto:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně	Daň
20160007	1.1.2016	1.600.000,00	336.000,00
20160003	19.1.2016	2.600.000,00	546.000,00
20160005	26.1.2016	3.000.000,00	630.000,00
CELKEM		**7.200.000,00**	**1.512.000,00**

kdy současně, za účelem zastření neexistence shora uvedených zdanitelných plnění a na podporu údajné oprávněnosti vlastního uplatněného nároku na odpočet daně, společnost **[Společnost 2],** a to pouze jeho vykázáním v daňovém přiznání k DPH za měsíc březen 2016, předstírala předchozí přijaté zdanitelné plnění od spol. **[Společnost 3],** IČ: xxx, se sídlem xxx xxx, xxx (dále jen „[Společnost 3], “), která sama však předmětné ani případně jiné plnění nevykázala a přiznání k DPH za měsíc leden 2016 nepodala vůbec a s příslušným správcem daně záměrně nijak nekomunikovala, a společnost **[Společnost 1]** uvedené předstírané plnění zohlednila v nároku na odpočet DPH v přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2016 podaném dne 25. 2. 2016, když takto jednotlivě

[Jméno a Příjmení 1]

přijal ke dni 23. 10. 2014 funkci jednatele spol. **[Společnost 2],** přičemž jeho úmyslem nebylo řádně podnikat, ale byl srozuměn s tím, že společnost může být zneužita k neoprávněnému snížení daňové povinnosti jejími odběrateli, a že bude za společnost sice podáno nepravdivé přiznání k DPH i kontrolní hlášení za příslušné zdaňovací období, a se správcem daně mimo tato podání za společnost **[Společnost 2]** nekomunikoval, čímž jednak napomohl vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění společností **[Společnost 2] od společnosti [Společnost 3],** a dále vytvoření zdání následného přijetí zdanitelného plnění společností **[Společnost 1],** jíž tak měl svědčit odpovídající nárok na odpočet DPH, od společnosti **[Společnost 2],** a také tímto ztížil až znemožnil přezkum těchto plnění správcem daně, čímž vytvořil podmínky pro neoprávněné snížení povinnosti spol. **[Společnost 1]** k DPH o částku **1.512.000 Kč** ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10

I.b)

[Jméno a Příjmení 1], [Jméno a Příjmení 2] a samostatně stíhaní [Osoba 1], [Osoba 2], [Osoba 3], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 1/2024 a samostatně stíhaný [Osoba 4] a [Osoba 5], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 7/2025

ve zdaňovacím období **březen 2016** předstírali existenci zdanitelného plnění přijatého společností **[Společnost 1] od** spol. **[Společnost 4],** IČ: xxx, xxx, xxx xxx (dále jen „[Společnost 4] “), a to s **DPH ve výši celkem 10.038.000 Kč**, a to zahrnutím níže uvedené faktury do účetnictví takto:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně	Daň
2016100001	31.3.2016	47.800.000,00	10.038.000,00
CELKEM		**47.800.000,00**	**10.038.000,00**

kdy současně, za účelem zastření neexistence shora uvedených zdanitelných plnění a na podporu údajné oprávněnosti vlastního uplatněného nároku na odpočet daně, společnost **[Společnost 4],** a to pouze jeho vykázáním v daňovém přiznání k DPH za měsíc březen 2016, předstírala předchozí přijaté zdanitelné plnění od spol. **[Společnost 5]** (dnes [Společnost 5]), IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, xxx xxx (dále jen „[Společnost 5] “**),** která, rovněž za účelem zastření neexistence právě uvedeného zdanitelného plnění a na podporu údajné oprávněnosti vlastního uplatněného nároku na odpočet daně, a to pouze jeho vykázáním v daňovém přiznání k DPH za měsíc březen 2016, předstírala předchozí přijaté zdanitelné plnění od spol. **[Společnost 3],** která však předmětné ani případně jiné plnění nevykázala a přiznání k DPH za měsíc březen 2016 nepodala vůbec a s příslušným správcem daně záměrně nijak nekomunikovala, a společnost **[Společnost 1]** uvedené předstírané plnění zohlednila v nároku na odpočet DPH v přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2016 podaném dne 22. 4. 2016, když takto jednotlivě

[Jméno a Příjmení 1]

přijal ke dni 26. 11. 2015 funkci jednatele spol. **[Společnost 5]** , přičemž jeho úmyslem nebylo řádně podnikat, ale byl srozuměn s tím, že společnost může být zneužita k neoprávněnému snížení daňové povinnosti jejími odběrateli, a bude za společnost podáno nepravdivé přiznání k DPH i kontrolní hlášení za příslušné zdaňovací období, a se správcem daně za společnost **[Společnost 5]** nekomunikoval, čímž jednak napomohl vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění společností **[Společnost 5]** od společnosti **[Společnost 3],** a dále vytvoření zdání následného přijetí zdanitelného plnění společností **[Společnost 4]** od společnosti **[Společnost 5]** , a nakonec vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění od společnosti **[Společnost 4]** společností **[Společnost 1],** jíž následně měl svědčit odpovídající nárok na odpočet DPH, a také tímto ztížil až znemožnil přezkum těchto plnění správcem daně, čímž vytvořil podmínky pro neoprávněné snížení povinnosti spol. **[Společnost 1]** k DPH o částku **10.038.000 Kč** ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10

[Jméno a Příjmení 2]

přijal ke dni 6. 4. 2016 funkci jednatele **[Společnost 1],** přičemž jeho úmyslem nebylo řádně podnikat, ale byl srozuměn s tím, že společnost může být zneužita k neoprávněnému snížení daňové povinnosti jejími odběrateli, a že bude za společnost podáno nepravdivé přiznání k DPH i kontrolní hlášení za příslušné zdaňovací období, a se správcem daně za společnost **[Společnost 1]** již nekomunikoval, čímž jednak napomohl vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění od společnosti **[Společnost 4]** společností **[Společnost 1],** jíž následně měl svědčit odpovídající nárok na odpočet DPH, a také tímto ztížil až znemožnil přezkum těchto plnění správcem daně, k čemuž také přispěl tím, že ke dni 26. 4. 2016 účelově jmenoval novým jednatelem společnosti [Osoba 6], nar. xxx, o němž věděl, že se nebude řádně podnikáním společnosti a svou funkcí jednatele společnosti zabývat a pro správce daně bude nekontaktní, čímž vytvořil podmínky pro

neoprávněné snížení povinnosti spol. **[Společnost 1]** k DPH o částku **10.038.000 Kč** ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10.

I.c)

[Jméno a Příjmení 1], [Jméno a Příjmení 2] a samostatně stíhaní [Osoba 1], [Osoba 2], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 1/2024 a samostatně stíhaný [Osoba 4], [Osoba 5], [Osoba 7] a [Osoba 6], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 7/2025

ve zdaňovacím období **duben 2016** předstírali existenci zdanitelného plnění přijatého společností **[Společnost 1] od** spol. **[Společnost 4],** a to s **DPH ve výši celkem 8.190.000 Kč**, a to zahrnutím níže uvedené faktury do účetnictví takto:

Číslo faktury	DUZP	Základ daně	Daň
2016100002	30.4.2016	39.000.000,00	8.190.000,00
CELKEM		**39.000.000,00**	**8.190.000,00**

kdy současně, za účelem zastření neexistence shora uvedených zdanitelných plnění a na podporu údajné oprávněnosti vlastního uplatněného nároku na odpočet daně společnost **[Společnost 4],** a to pouze jeho vykázáním v daňovém přiznání k DPH za měsíc duben 2016, předstírala předchozí přijaté zdanitelné plnění od spol. **[Společnost 5]** (dnes [Společnost 5]), která, rovněž za účelem zastření neexistence právě uvedeného zdanitelného plnění a na podporu údajné oprávněnosti vlastního uplatněného nároku na odpočet daně, a to pouze jeho vykázáním v daňovém přiznání k DPH za měsíc duben 2016, předstírala předchozí přijaté zdanitelné plnění od spol. **[Společnost 3],** která však předmětné ani případně jiné plnění nevykázala a přiznání k DPH za měsíc duben 2016 nepodala vůbec a s příslušným správcem daně záměrně nijak nekomunikovala, a společnost **[Společnost 1]** uvedené předstírané plnění zohlednila v nároku na odpočet DPH v přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2016 podaném dne 19. 5. 2016, když takto jednotlivě

[Jméno a Příjmení 1]

přijal ke dni 26. 11. 2015 funkci jednatele spol. **[Společnost 5]** , přičemž jeho úmyslem nebylo řádně podnikat, ale byl srozuměn s tím, že společnost může být zneužita k neoprávněnému snížení daňové povinnosti jejími odběrateli a bude za společnost podáno nepravdivé přiznání k DPH i kontrolní hlášení za příslušné zdaňovací období a se správcem daně za společnost **[Společnost 5]** nekomunikoval, čímž jednak napomohl vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění společností **[Společnost 5]** od společnosti **[Společnost 3],** a dále vytvoření zdání následného přijetí zdanitelného plnění společností **[Společnost 4]** od společnosti **[Společnost 5]** , a nakonec vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění od společnosti **[Společnost 4]** společností **[Společnost 1],** jíž následně měl svědčit odpovídající nárok na odpočet DPH, a také tímto ztížil až znemožnil přezkum těchto plnění správcem daně, čímž vytvořil podmínky pro neoprávněné snížení povinnosti spol. **[Společnost 1]** k DPH o částku **8.190.000 Kč** ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10

[Jméno a Příjmení 2]

přijal ke dni 6. 4. 2016 funkci jednatele **[Společnost 1],** přičemž jeho úmyslem nebylo řádně podnikat, ale byl srozuměn s tím, že společnost může být zneužita k neoprávněnému snížení daňové povinnosti jejími odběrateli a že bude za společnost sice podáno nepravdivé přiznání k DPH i kontrolní hlášení za příslušné zdaňovací období a se správcem daně za společnost **[Společnost 1]** nebude nekomunikováno, a ke dni 26. 4. 2016 účelově jmenoval novým jednatelem společnosti [Osoba 6], nar. xxx, o němž věděl, že se nebude řádně podnikáním společnosti a svou funkcí jednatele společnosti zabývat a pro správce daně bude nekontaktní, čímž napomohl vytvoření zdání přijetí zdanitelného plnění od společnosti **[Společnost 4]** společností **[Společnost 1],** jíž následně měl svědčit odpovídající nárok na odpočet DPH, a také tímto ztížil až znemožnil přezkum těchto plnění správcem daně, a vytvořil tím podmínky pro neoprávněné snížení povinnosti spol. **[Společnost 1]** k DPH o částku **8.190.000 Kč** ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10, přičemž

obžalovaný **[Jméno a Příjmení 1]** v bodě I. způsobil škodu ve výši **19.740.000 Kč,**

obžalovaný [Jméno a Příjmení 2] v bodech I/b), c) způsobil škodu ve výši **18.228.000 Kč,**

tedy

obžalovaný [Jméno a Příjmení 1]
v bodě I. jinému úmyslně umožnil zkrátit daň a takový čin spáchat ve velkém rozsahu,

obžalovaný [Jméno a Příjmení 2] v bodech I/b), c) jinému úmyslně umožnil zkrátit daň a takový čin spáchat ve velkém rozsahu,

čímž spáchali

obžalovaný [Jméno a Příjmení 1]
v bodě I. zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle dle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (pomoc),

obžalovaný [Jméno a Příjmení 2]
v bodech I/b), c) zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle dle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, spáchaného ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (pomoc),

a odsuzují se

obžalovaný [Jméno a Příjmení 1]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu 5 (pěti let).

obžalovaný [Jméno a Příjmení 2]

Podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 6 trestního k trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 67 odst. 1 ve spojení s § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 (sto denních sazeb) s výší denní sazby 2 000 Kč (dva tisíce korun českých), tedy celkem 200 000 Kč (dvě stě tisíc korun českých).

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazuje Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro Pardubický kraj, se sídlem v Pardubicích, B. Němcové 2625, se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce a obžalovaní vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozhodnutí, a obžalovaní zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

2. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas přihlásila Česká republika, zastoupená finančním úřadem pro Pardubický kraj ve vtahu k obžalovaným [Jméno a Příjmení 1] a [Jméno a Příjmení 2] s částkou 9 880 589 Kč (za jednání pod bodem I.b výroku rozsudku) a s částkou 8 190 000 Kč (za jednání pod bodem I.c výroku rozsudku), kterou měli způsobit společně a nerozdílně s dosud samostatně stíhanými obžalovanými [Osoba 1], [Osoba 2], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 1/2024 a dále s dosud samostatně stíhanými [Osoba 5] a [Osoba 4], jejichž vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jejichž řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 7/2025.

3. Městský soud v Praze však Českou republiku, zastoupenou Finančním úřadem pro Pardubický kraj odkázal se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Učinil tak proto, že z provedeného dokazování sice vyplývá, že obžalovaný [Jméno a Příjmení 2] jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátil daň této právnické osoby společně s [Jméno a Příjmení 1] a této právnické osobě finanční úřad zaslal výkaz nedoplatků, jejímž prostřednictvím požadoval úhradu nedoplatku na dani, a dokonce je zřejmé i to, že správce daně dospěl k závěru, že úhrada dluhu je nevykonatelná, protože právnická osoba, podle finančního úřadu, nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci, avšak úplné objasnění a prokázání této otázky by vyžadovalo další šetření. Konkrétně pak stran majetkových poměrů společnosti a vazeb mezi dalšími společnostmi zapojenými v řetězci společností vystupujících v této trestní věci, včetně případných budoucích aktiv a vzájemných pohledávek tak, aby bylo zřejmé, že nedoplatek je skutečně nedobytný. Takové dokazování by nepochybně vyžadovalo další rozsáhlé šetření, ačkoli o

předmětu trestního stíhání – o vině a trestu obžalovaných – bylo možné spolehlivě rozhodnout na podkladě podané obžaloby a na základě dosud provedeného dokazování v hlavním líčení. Ty lze přitom považovat z kvalitativního i kvantitativního hlediska za dostatečné pro objasnění skutkového stavu (§ 2 odst. 5 trestního řádu) nezbytného k rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně R II/1962, s. 40) o vině a trestu. Přitom lze sice důvodně předpokládat i možnost náležitého prokázání uplatněného nároku poškozené na náhradu škody, ale další objasňování jejího skutkového základu, jež je nutné, vyžaduje pokračovat v dokazování, které už není nezbytné pro trestní řízení a podstatně by ho protáhlo. Soud proto poškozenou Českou republiku, zastoupenou Finančním úřadem pro Pardubický kraj s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Pokud jde **o uplatněnou námitku promlčení** nároku poškozeného, pak Městský soud v Praze uvádí, že tato námitka nemohla obstát. Obžalovaný [Jméno a Příjmení 1] odůvodnil vznesenou námitku tím, že poškozená uplatnila nárok zcela zjevně po uplynutí subjektivní tříleté promlčecí lhůty, neboť o vzniku škody a o tom, kdo za ní odpovídá, jednoznačně věděla nejpozději ke dni 28. 7. 2016, kdy sepsala trestní oznámení, na jehož základě bylo následně ve věci jednáno orgány činnými v trestním řízení. K tomu však soud uvádí následující:

5. Problematiku promlčení komplexně upravuje zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „občanský zákoník“). Obecná délka promlčecí lhůty je tříletá. Co se počátku běhu promlčecí lhůty týče, obecně platí, že pokud jde o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy mohlo být takové právo uplatněno poprvé (např. podáním žaloby u příslušného soudu). Právo může být uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla. Třeba u náhrady škody tento moment nastává v případě, kdy se poškozený dozví o škodě a o osobě, která má povinnost škodu nahradit.

6. Specifika počátku běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody spočívají v tom, že nestačí, aby ke škodě pouze došlo, nýbrž je nutné vědět i o osobě škůdce, který je povinen ji nahradit. V opačném případě by ani prakticky nebylo možné nárok na náhradu škody řádně uplatnit, pokud by nebyl identifikován škůdce. K identifikaci této osoby však nedochází v trestním řízení okamžikem podání trestního oznámení, jak tvrdí obžalovaný [Jméno a Příjmení 1], nýbrž až v momentě, kdy měl poškozený možnost prostudovat trestní spis a bylo tak zřejmé, kdo je postaven před soud pro vzniklou škodu. K této skutečnosti došlo dne 1. 9. 2023. Až od tohoto okamžiku tak bylo možné patřičně identifikovat osobu, v důsledku jejíhož jednání vznikla poškozenému majetková škoda, a od toto okamžiku také počaly běžet promlčecí lhůty. V návaznosti na to soud konstatuje, že po dobu trestního stíhání se promlčecí lhůta staví a do skončení trestního řízení neběží. S ohledem na výše uvedené nemohla námitka obžalovaného [Jméno a Příjmení 1] stran promlčení uplatněného nároku na náhradu škody obstát.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci nebo zabrání části majetku

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve své svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadnout odvolání.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 2. června 2025

JUDr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, Ph.D. v.r.

předsedkyně senátu